

HUGO PRATT

Carto Maltese

BALADA MĂRII SĂRATE

TRADUCERE DE MERCLA MIHĂILESCU

CARTEA
COPILOR

PREFAȚĂ

Din chiar primul text în care apare figura lui Corto Maltese, titlul lui Hugo Pratt este cel al capodoperei „Balada mării strani” nu este doar una dintre cele mai enigmatice-melancolice istorii ale ciclului, ci și poemul pe care Pratt îl închină acestei întinderi de mare și de lacrimi care este Pacificul. Din acest Pacific oudat, neguros și fără de margini se naște Corto Insoși: îl descoperim rădăcinit pe o piatră, rădăcind în denvă, ca un semzeu ce-și așteaptă ceasul reînvieri. Pe jumătate marnac, pe jumătate poet, Corto este materie din materia oceanului, trup din trupul acestui monstru lichid ce se joacă cu destinele umane plasate pe pânza sa infinită.

Unică este, în cazul prozei grafice a lui Hugo Pratt, relația pe care aceasta o înseamnă cu tradiția culturală. Pratt propune prin balada sa o artă de ane subtilitate și complexitate literaturii.

Corto Maltese, piratul și romanticul, este un personaj ce evocă naturile strani și tulbur din paginile lui Joseph Conrad sau Robert Louis Stevenson. Dialogurile lui Pratt trimt la o linie cinematografică: ele posedă vigoarea și crismul dezabuzat al marilor pelicule în care strălucesc personajele lui Dashiell Hammett sau Raymond Chandler. Amescul de visare și de cruzime, de evadare și de lăuditate, iată amprenta de geniu a narativului lui Pratt.

Îi este dat lui Corto, în marginea acestui ocean Pacific, să-și reîntâlnească pe cel cu care va împărți altele momente strani și exaltate ale vieții sale de aventurier — crud și imprezovăb, Rasputin, dezertorul rus, năică asasinatului la rangul unei arte. Hedonist și esot, mereu în căutarea victimelor sale, Rasputin este acel Vergiliu ce îl conduce pe Corto pe cele mai întortocheate cărări ale destinului. Pacificul lui Corto și al lui Rasputin este Pacificul Marelui Război, al vremurilor în care Imperiul German se prăbușește, iar din ruinele lui se naște o nouă lume.

În Pacific, Primul Război Mondial înseamnă voiajul între insule, înseamnă corsari germani trimși să lupte împotriva Aliaților înseamnă moartea și melancolia ce se strecoară în viața fecinșua dintre personaje.

Călețona lui Corto nu ar fi aceeași fără umbra pe care o întinde asupra sa „Călugărul” învelit în misterul său ca într-o pelerină de templar dominând peste insula Escordida, complice al corsarilor germani, ros de dorul iubirii și ars de febră roșu byronian al remuzării. „Călugărul” este emblema acestui timp al încercărilor. Un outcast ce visează lumea lăsată în urmă, „Călugărul” îți ascultă vocea eului său sondat. Este o inimă care îl așteaptă pe Corto spre a-și spune taina, o taină care arde și desfigurează ca o liberă stație. Prin acest „Călugăr”, Pacificul lui Corto se întâlnește cu acel continent de umbre și de trădări al globului englez. Iubirea se transformă în ură, ura se transformă în vitalitatea ce îl dă „Călugărului” pasiunea sa infernală.

În Pacificul străbătut de piraj, Corto își joacă rolul său ambiguu de cavalier al cauzelor pierdute. Cei doi adolescenți pe care îi ocrotește, Cain și Pandora Groovesnore, sunt fetele pe care oceanul le primește spre a le îndruma pe cărările viitorului.

Nimic nu este ceea ce pare în acest spectacol de valuri, iar ambiguitatea este una dintre resursele de care arenda lui Pratt se servește în cel mai înalt grad. Atrășă de Corto, Pandora va sfârși prin a-l alege, tragic, pe locotenentul de marină german Slichter — o dragoste ană de război, o dragoste care se încheie cu imaginea plutonului de execuție și a morții destinate unui ofițer robot datoric și condamnat de superiori să ia o canoă de pirat. Ca în mai toate testele lui Pratt, războiul înseamnă această teribilă încercare abisală. Pagina lui Pratt refuză eroismul de mucava și certitudinile. Moartea este capătul de linie al celor care visează la glorie și noblețe.

Cântec dedicat lui Corto și celor care nu își pot găsi nododată liniștea. „Balada” lui Pratt te urmărește cu tonurile ei de melancolie viitoare. Odată închisă cartea, de dincolo de ea răsună vântul mării și se simte aroma depărtărilor. Vântul este dus mai departe, pe pluta pacifică a lui Corto Matheș.

IOAN STANOMIR

BALADA MĂRII SĂRATE

HUGO
PRATT

